

piwowarska

ELŻBIETA PIWOWARSKA

Elżbieta Piwowarska urodziła się 9 września 1959 roku w Warszawie. Dyplom magistra inżyniera elektronika (z wyróżnieniem) uzyskała w 1983 roku w specjalności Technologia Elektronowa na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. Stopień doktora nauk technicznych w dziedzinie elektroniki uzyskała (z wyróżnieniem) w 1995 roku za rozprawę *Modelowanie połączeń wewnątrz-układowych układów VLSI CMOS*, której promotorem był profesor Wiesław Kuźmich. Od 1983 roku jest zatrudniona w Instytucie Mikroelektroniki i Optoelektroniki (dawniej Instytucie Technologii Elektronowej) Politechniki Warszawskiej. W latach 1983–1985 pracowała jako elektronik konstruktor w Zakładzie Elektroniki Mikrofalowej, a od 1985 roku jako nauczyciel akademicki w Zakładzie Metod Projektowania w Mikroelektronice (dawniej część zakładu Przyrządów Półprzewodnikowych), kolejno na stanowiskach: asystent (1985), adiunkt (1995), docent (2007).

Działalność naukowa Elżbiety Piwowarskiej obejmuje zagadnienia dotyczące projektowania układów mikroelektronicznych na różnym poziomie abstrakcji. W początkowym okresie zajmowała się metodami symulacji procesu technologicznego układów CMOS. W ramach systemu do projektowania układów scalonych IMiOCAD (zrealizowanego w Zakładzie Metod Projektowania w Mikroelektronice) uczestniczyła w opracowaniu symulatora SYPRUS, w szczególności programów symulacji procesów utleniania i implantacji oraz programu symulującego sekwencję pro-

cesów technologicznych dla procesu NMOS i CMOS. Symulator SYPRUS jest wykorzystywanym na kilku polskich i kilkunastu zagranicznych uczelniach oraz do diagnostyki procesu na linii technologicznej w Instytucie Technologii Elektronowej CEMI. Od początku lat dziewięćdziesiątych zainteresowania naukowe Elżbiety Piwowarskiej związane są z analizą wpływu parametrów pasożytniczych elementów układów scalonych na działanie układu oraz metodami modelowania parametrów pasożytniczych połączeń wewnątrzukładowych. W pracach badawczych zajmuje się znaczeniem i modelowaniem indukcyjności pasożytniczej i związanymi z nią efektami transmisyjnymi w układach scalonych oraz metodami projektowania w mikroelektronice. Indywidualnie lub w zespole zaprojektowała kilka wyprodukowanych układów scalonych. Brała udział w wielu projektach badawczych — pracach własnych i statutowych, projektach Komitetu Badań Naukowych oraz projektach Unii

Słowa kluczowe

- mikroelektronika
- systemy cyfrowe
- komputerowe wspomaganie projektowania układów

P

Europejskiej (1991–1993, 1994–1997 i od 1999 roku nieprzerwanie).

Elżbieta Piwowarska jest aktywna na polu organizacyjnym i dydaktycznym. W latach 1999–2003 pełniła funkcję zastępcy Dyrektora Instytutu ds. dydaktycznych. Brała aktywny udział w powoływaniu Ośrodka Kształcenia na Odległość Politechniki Warszawskiej. Od momentu jego powstania w 2001 roku pełniła funkcję pełnomocnika dziekana wydziału ds. studiów na odległość, a od 2006 roku jest dyrektorem OKNO Politechniki Warszawskiej. Bierze udział w wielu inicjatywach związanych z promowaniem e-edukacji i nowych technik kształcenia z wykorzystaniem ICT (*Information and Communication Technologies*). Współuczestniczyła w powstawaniu w 2000 roku, i jest nieprzerwanie w komitetach naukowych, corocznej konferencji „Uniwersytet Wirtualny — model, narzędzia, praktyka”. Organizatorem pierwszych pięciu konferencji była Politechnika Warszawska. Od 2009 roku, na mocy porozumienia Politechniki Warszawskiej, Uniwersytetu Warszawskiego, Polsko-Ja-

pońskiej Wyższej Szkoły Technik Komputerowych oraz Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, Komitet Sterujący i Programowy konferencji tworzą cztery wymienione uczelnie. Od 2009 roku Elżbieta Piwowarska pełni na wydziale funkcję kierownika największej specjalności — Elektronika i Inżynieria Komputerowa. Przygotowała wiele nowych ćwiczeń laboratoryjnych, uczestniczyła w powstawaniu kilku przedmiotów, między innymi „Podstawy mikroelektroniki” i „Projektowanie systemów scalonych w technice VLSI”. Opracowała i wprowadziła przedmiot „Synteza sprzętowo programowa systemów cyfrowych”. Prowadzi wykłady z zakresu „Układów cyfrowych”, a w przeszłości z „Elektroniki ciała stałego”.

Jest laureatką zespołowej i indywidualnej Nagrody Rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia w dziedzinie naukowej (1989, 1996) oraz 3 zespołowych Nagród Ministra Edukacji Narodowej w dziedzinie dydaktyki (1993, 2003, 2006).

Jest zamężna, ma syna i córkę.

